Rok 1927 Październik № 8.

Z ŻYCIA ZAWODOWEGO

ZWIĄZKU ZAW. LEŚN. W RZPLITEJ POL.
DODATEK DO
„LASU POLSKIEGO" i „ECH LEŚNYCH"

Redaktor: prof. inż. ADAM SCHWARZ.

Wyciąg z protokółu zebrania Zarządu Głównego Zw. Z. L. w Rzp. Pol.

odbytego w dniu 30 kwietnia 1927.

Obecni kol. kol.: Bielański, Breyvogel, Chmielewski, Cysewski, Fijałkowski, Malinowski, Mołodyński, Nagabczyński, Rutkowski. Schwarz, Wolski, oraz, jako goście zastępcy członków kol. kol.: Łuczkiewicz i Ruśkiewicz. Nieobecność usprawiedliwili: kol. kol. Błonarowicz, Hoppen i Klimaszewski; nieusprawiedliwił kol. Woszczyński.

Przewodniczy kol. Prezes, Schwarz.

Porządek dzienny:

1) Odczytanie protokółu z ostatniego zebrania.
2) Sprawozdanie z czynności Prezydjum za czas od 18 marca r. b.
3) Sprawy bieżące.
4) Wnioski wolne.

Do p. 1) Protokół po odczytaniu przyjęto.

Do p. 2) Kol. Prezes zdaje sprawozdanie o działalności Prezydjum za czas od 18 marca r. b. i zawiadamia, że Prezydjum odbyło pierwsze zebranie w dniu 22 marca, na którem podzielono czynności i referaty pomiędzy wszystkich członków Prezydjum. Stawia wniosek o kooptowanie do Prezydjum, względnie do wykonania niektórych czynności kol. Barańskiego dla spraw zagranicznych, a kol. Petrykowskiego dla spraw propagandy Związku. Wniosek ten przyjęto.

Prezydjum wyasygnowało wdowie po zmarłym kol. Strojnowskim zapomogę w sumie 800 zł. podług uchwały Zjazdu Delegatów.

Na wniosek prezesa, zebrani zreasumowali poprzednią uchwałę ogłoszenia konkursu na posadę kierownika biura Zarządu Gł., uchwalając równocześnie powierzyć stanowisko to kol. Szadkowskiemu.

Następnie informuje kol. Prezes zebranych o zamierzeniach Prezydjum w związku z otrzymaną od Ministerstwa Rolnictwa sumą

10.000 zł. na cele wydawnictw. Suma ta będzie użytą w pierwszym rzędzie na wydanie pracy kol. Miklaszewskiego o lasach polskich, pracy prof. Jedlińskiego o granicach zasięgu i pamiętnika Międzynarodowego Kongresu Leśnego w Rzymie. Wydawnictwami zajmie się kol. Kloska, z którym zawarta będzie osobna umowa.

Biuro porad prawnych już jest czynne; udzielono dotąd kolegom 7 porad bezpłatnie. Na wniosek prezesa, uchwalono zamieszczać treść najważniejszych, a ogół członków obchodzących, porad w dodatku: „Z Życia Zawodowego”.

Zawiadamia dalej o interwencji Prezydjum w sprawie ustawy o ochronie lasów. Wreszcie podaje do wiadomości, że Prezydjum stale urzęduje w Związku, we środy w każdym tygodniu, o godz. 17.30; skarbnik zaś urzęduje stale, oprócz dnia powyższego, jeszcze w poniedziałki i piątki.

W dalszym ciągu sprawozdania Prezydjum, zdaje kol. Chmielewski sprawę o biurze pośrednictwa pracy: poczyniono już niezbędne przygotowania tak, że biuro może już zacząć funkcjonować; prosi o zezwolenie na uruchomienie, przeznaczonych na cel ten funduszów, co też uchwalono po dyskusji.

Kol. Prezes przedstawił nakoniec sprawę przystąpienia do centrali międzyzwiązkowej; po dyskusji uchwalono przystąpić do centrali stowarzyszeń prywatnych i państwowych.

Rozpatrzono wreszcie wniosek Prezydjum o stworzenie kursów dla gajowych lasów prywatnych. W dłuższej dyskusji, która się wywiązała na temat ten, przyjęto ostatecznie wniosek kol. Breyvogla, porozumienia się w sprawie tej z Towarzystwem gospodarskiem.

W tym punkcie porządku dziennego poruszył kol. Ruśkiewicz sprawę uchwały, powziętej na ostatnim Zjeździe Delegatów, w kwestji wprowadzenia ustroju dwustopniowego w administracji lasów państwowych, która wywołała na prowincji niepokój wśród gajowych, ze względu na związane z tem skasowanie gajowych. Po dyskusji uchwalono postarać się o umieszczenie w organach Związku odpowiedniego artykułu, któryby sprawę tę należycie oświetlił i wyjaśnił, że obawy te są zupełnie bezpodstawne. Przy tej sposobności wywiązała się dyskusja na temat niedoręczania przez Oddziały Związku, członkom dodatku „Z Życia Zawodowego”. Uchwalono, aby dodatek ten rozsyłać bezpośrednio do członków, a koszta pokryć z zwiększonej subwencji Ministerstwa Rolnictwa, która ma być przyznaną.

Do p. 4) Kol. Bielański zwrócił uwagę na pojawienie się w „Dzienniku Bydgoskim” artykułu, przedstawiającego w fałszywym świetle ostatni Zjazd Delegatów i postawił wniosek postarania się o numer ten,

aby Prezydjum mogło zająć odpowiednie stanowisko w tej sprawie. Wniosek przyjęto.

Do p. 3) Kol. Bielański poruszył sprawę rozdziału referatów pomiędzy poszczególnych członków Zarządu Gł. Uchwalono przyłączyć kol. Breyvogla do referatu leśników prywatnych, kol. Mołodyńskiego do referatu spraw ekonomicznych personelu lasów państw.; kol. kol.: Nagabczyńskiego i Fijałkowskiego, do referatu organizacji wewnętrznej; kol. kol.: Cysewskiego, Rutkowskiego i Łuczkiewicza, do referatu propagandy. Pozatem stworzono jeszcze referat Spółdzielni, do którego weszli kol. kol.: Chmielewski, Nagabczyński, Ruśkiewicz i Mołodyński.

Kol. Malinowski poruszył sprawę, aby w „Echach Leśnych" podawano stale kalendarz robót gospodarczych; dalej sprawę niezwracania przez Dyrekcję lasów państw. w Radomiu wpisowego do szkół za dzieci gajowych, uregulowanie sprawy t. zw. służby prowizorycznej i zwołanie komisji porozumiewawczej ze Związkiem straży leśnej. Wnioski przyjęto.

Kol. Fijałkowski stawia wniosek o interwencję Prezydjum w Ministerstwie Roln. w sprawie ściągania należytości za deputaty w 12 ratach, a nie w 3, jak to obecnie ma miejsce. Wniosek przyjęto.

Poruszoną przez kol. Nagabczyńskiego sprawę przeprowadzenia lustracji Oddziałów Związku przez Kierownika biura Zarządu Gł., odłożono do następnego posiedzenia.

Na tem posiedzenie zamknięto o godz. 21.20.

w z. Sekretarza: (—) *Szadkowski.*

Prezes: (—) *Schwarz.*

Z Oddziału Warszawskiego Z. Z. L.

I.

Zarząd Oddz. Warszawskiego Z. Z. L., na posiedzeniu w d. 8.X.27 r., po wysłuchaniu sprawozdania „Komisji do spraw leśników prywatnych" — przyjął je do wiadomości wyrażając przekonanie, że Komisja spełniła swój obowiązek w sposób należyty. Jednocześnie zaznajomiwszy się z protokółem z konferencji leśników prywatnych, która się odbyła dzięki inicjatywie i staraniom tej Komisji, d. 14 sierpnia 27 r., — Zarząd Oddziału Warsz. Z. Z. L. uchwalił, iż rezolucje, pobrane przez konferencję są dlań obowiązujące. W celu zaś ich zrealizowania udzielił „Komisji do spraw leśników prywatnych" pełnomocnictw do występowania w tej sprawie w imieniu Zarządu Oddziału przed Zarządem Głównym Z. Z. L., jako też wszędzie tam, gdzie Komisja uzna to za stosowne. Ponad to Za-

rząd łącznie z Komisją ustalił, że idąc w myśl uchwał Konferencji sierpniowej należy opracować: 1) odezwę do leśników prywatnych; 2) projekt zarządzeń do Oddziałów Związku w sprawie przeprowadzenia uchwał Konferencji; 3) metodę i formę, według której Oddziały będą ustalać minimum uposażeń — i w tempie najszybszem porozumieć się z Zarządem Głównym w tych sprawach.

Podając to do wiadomości ogółu leśników Komisja liczy, że i dalsze jej prace znajdą gorące poparcie ze strony Sz-nych Kolegów, przedewszystkiem leśników prywatnych, jak to miało miejsce przy organizowaniu Konferencji.

Komisja do spraw leśników prywatnych Oddz. Warszawskiego Z. Z. L.

II.

PROTOKÓŁ

z obrad konferencji leśników, zatrudnionych w lasach prywatnych, odbytej w lokalu Związku Zawodowego Leśników w Rzeczypospolitej Polskiej (Warszawa, ul. Nowy-Świat 36) w dniu 14 sierpnia 1927 r.

Powołana do życia przez Oddział Warszawski Z. Z. L. Komisja do spraw leśników prywatnych odezwą z dnia 10.VII.27 r. zwołała Konferencję leśników, zatrudnionych w lasach prywatnych na terenie Oddziełu Warszawskiego Z. Z. L., na dzień 14.VIII.27 r. z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie.
2. Sprawa organizacji leśników prywatnych w Związku Zawodowym Leśników w Rzpltej.
3. Najpilniejsze postulaty leśników prywatnych w sprawie ich bytu:
   a) umowy zbiorowe;
   b) regulacja uposażeń;
   c) rozjemstwo w zatargach z pracodawcami.
4. Sprawa taktyki.
5. Wolne wnioski.

Na konferencję tę przybyli leśnicy prywatni nie tylko z terenu Oddziału Warszawskiego lecz i z innych Oddziałów Z. Z. L. a mianowicie: z Poznańskiego, Lwowskiego, Tarnopolskiego, Nowosądeckiego, Sanockiego i koła Czortkowskiego w ilości 34 osób. Dzięki temu, że na konferencję przybyli delegaci z różnych okolic kraju, przekształciła się ona w nieoficjalną Konferencję Ogólnokrajową.

Posiedzenie zagaił kol. Ihnatowicz, witając zebranych w imieniu Komisji do spraw leśników prywatnych, wyjaśniając obecnym cel zwołanej konferencji oraz podkreślając, że sprawa unormowania warunków płacy i pracy leśników prywatnych, podnoszona niejednokrotnie na Ogólnych Zjazdach organizacji leśników, dotychczas jeszcze nie zo-

stała definitywnie załatwiona, a kilkunastotysięczna rzesza leśników, trwających na ciężkich i odpowiedzialnych posterunkach pracy zawodowej, broniących lasu — dobra całego społeczeństwa, dotychczas nie ma zagwarantowanych godziwych warunków pracy i zapewnienia bytu.

Z. Z. L. rozumiejąc doniosłość poruszonej sprawy poczynił przygotowania do jej ostatecznego załatwienia, lecz uważa, że poprawa bytu leśników prywatnych może być dziełem tylko leśników prywatnych, którzy winni mu dostarczyć potrzebnych materjałów i poparcia a przedewszystkiem zorganizować się w łonie Związku Z. L.

Po wyczerpaniu p. 1. porządku dziennego kol. Ihnatowicz zaproponował wybór Prezydjum Konferencji. Obecni jednogłośnie wybrali na przewodniczącego kol. Ihnatowicza, zaś na asesorów kolegów: Bieńkowskiego i Zwolanowskiego, poczem przystąpiono do p. 2, ustalając zasadę, że po zreferowaniu poszczególnego punktu porządku dziennego nastąpi dyskusja.

Sprawę zorganizowania się leśników prywatnych w Z. Z. L. zreferował kol. Ihnatowicz, zaznaczając, że zorganizowanie się leśników prywatnych winno nastąpić w ramach istniejącego Z. Z. L. w Rzp., który działalność swą już należycie rozwinął na terenie całej Rzplitej, lecz niestety, większość jego członków stanowią leśnicy zatrudnieni w lasach państwowych i że znaczna część leśników prywatnych nie jest jeszcze zupełnie zorganizowana.

Ażeby umożliwić Związkowi rozciągnięcie należytej opieki nad leśnikami prywatnymi i zapewnić im godziwe warunki pracy i płacy, winni sami leśnicy prywatni gremjalnie wstąpić w szeregi Związku.

Następnie kol. Ihnatowicz postawił wniosek treści następującej:

Uznać, że zorganizowanie się leśników prywatnych winno nastąpić jedynie w łonie Z. Z. L. i wezwać wszystkich, którzy jeszcze nie należą do Związku, ażeby niezwłocznie wstąpili w jego szeregi.

Po przeprowadzonej dyskusji, w której brali udział głównie koledzy: Rotkiel, Greyner i Kowalczyk, **wniosek powyższy został jednogłośnie przyjęty**, a poszczególni uczestnicy Konferencji wypowiedzieli się, że organizowanie się leśników prywatnych w innym związku, specjalnie ad hoc powołanym do życia, niczem niebyłoby usprawiedliwione.

Zkolei rozpatrzono p. 3 porządku dziennego, dotyczący postulatów leśników prywatnych w sprawie ich bytu.

Pierwszy zabrał głos Delegat Oddziału Poznańskiego, kol. Przybylski i wyjaśnił obecnym, że Oddział Poznański już w 1921 r. uregulował u siebie sprawy uposażeń i rozjemstwa w zatargach pomiędzy leśnikami prywatnymi i właścicielami lasów, dzięki zabiegom owczesnego prezesa Filji poznańsko-pomorskiej Z. Z. L. p. Antoniego Kaussa, któ-

ry w imieniu powyżej wymienionej Filji zawarł odpowiednie umowy z Komisją Leśną Zjednoczenia Producentów Rolnych w Poznaniu.

Obie instytucje wydały wspólną taryfę uposażeń dla gajowych, podleśniczych, leśniczych, zarządców lasów i nadleśniczych, będących członkami Związku. Taryfa ta zawiera szczegóły, dotyczące kwalifikacji poszczególnych pracowników i ich uposażenia w gotówce i naturaljach. Kwestja przydzielenia pracowników do poszczególnych kategoryj należy do kompetencji Komisji Kwalifikacyjnej Związku, która w wypadkach wątpliwych egzaminuje członków i nadaje im odpowiednie kategorje i tytuły.

Obie strony ściśle stosują się do przepisów, zawartych w tej taryfie, a niezadowolonych prawie niema zupełnie. Nieliczne zatargi pomiędzy pracownikami i pracodawcami były pomyślnie załatwiane za pośrednictwem Związku. Unormowanie powyższych spraw wpłynęło nadzwyczaj dodatnio na zorganizowanie się leśników prywatnych w Związku Z. L., ponieważ na 500 członków w Oddziale Poznańskim jest 200 leśników prywatnych.

Delegat koła Czortkowskiego z Oddziału Tarnopolskiego, kol. Kokurewicz, złożył memorjał Koła, zawierający szczegółowo opracowane normy płacy pracowników leśnych a mianowicie: gajowych, leśniczych i nadleśniczych. Za podstawę do obliczenia uposażeń tych pracowników Koło w Czortkowie przyjęło normy, ustalone przez Komisję Rozjemczą dla robotników rolnych Ziemi Wileńskiej, zgodnie z ustawą z dnia 23.I.20 r. (Dz. U. Nr. 8, poz. 53), wychodząc z założenia, że pobory gajowego nie mogą być niższe, aniżeli fornala, ponieważ na gajowym ciąży większa odpowiedzialność, trudniejsze warunki pracy, gdyż pilnować lasu musi w dzień i w nocy, narażając często życie, a także obowiązany jest tępić defraudantów i kłusowników.

Odpowiednio zostały obliczone pobory leśniczych i nadleśniczych, jak również wykazano, w jakim stosunku pobory służby i administracji leśnej obciążają objekty leśne różnej wielkości.

Podając normy uposażeń, zawarte w złożonym memorjale, Koło w Czortkowie domaga się uzupełnienia ustawy z dn. 23.I.20 r. normującej zatargi pomiędzy pracownikami rolnymi i pracodawcami w tym sensie, ażeby ustawa ta objęła również i pracowników leśnych (a nietylko robotników) t. j. gajowych, leśniczych i nadleśniczych, następnie domaga się ubezpieczenia pracowników leśnych od wypadków, na które są często narażeni, co zresztą wypływa z charakteru służby, wreszcie domaga się ubezpieczenia emerytalnego po 35 latach służby, względnie 60 roku życia lub wcześniejszej niezdolności do pracy na zasadach, stosowanych przez Państwo do urzędników państwowych.

Kol. Konopnicki jest zdania, że najlepiej byłoby przyjąć normy uposażeń, stosowanych w lasach państwowych, które przeważnie polegają na poborach w gotówce.

Sprzeciwia się temu poglądowi kol. Kokurewicz i Ihnatowicz, ponieważ warunki pracy leśników wymagają udzielania im pewnego deputatu, jako części należnego uposażenia, poza tem, jest to tak stary zwyczaj, że nie da się obalić za jednym zamachem, co nie jest i wskazane, a zresztą w ostatnich czasach uposażenie leśników państwowych, wskutek dewaluacji pieniądza i wzrostu drożyzny jest niewystarczające i zbyt niskie.

Kol. Przybylski uważa, że możnaby przyjąć za podstawę pobory leśników państwowych, ale z czasów, kiedy złoty posiadał pełną wartość.

Kol. Budzyński jest zdania, że przed ustaleniem warunków płacy, należy ustalić i zabezpieczyć warunki pracy, ponieważ dotychczas w lasach prywatnych odpowiednie wykształcenie, zdolności i zasługi nie są zupełnie cenione, a wszechwładną jest protekcja.

Pozatem należałoby ustalić stosunek podwładnych do przełożonych i odwrotnie, ażeby nie miały miejsca intrygi, dzięki którym najuczciwszy i najlepszy pracownik często bywa pokrzywdzony i niema możności dochodzenia swych praw i strat.

Następnie przemawiali koledzy: Greyner, Kowalczyk i Breyvogel, motywując konieczność opracowania tabeli minimum płacy dla poszczególnych pracowników, która jaknajszybciej winna wejść w życie po zaaprobowaniu jej przez Związek Zaw. Leśników i Zrzeszenie Właścicieli Lasów. Wreszcie kol. Ihnatowicz zreasumował wszystkie przemówienia i ustalił, że z przemówień tych wypływają 2 wnioski:

1. Kol. Konopnickiego uzupełniony przez kol. Breyvogla, że należy przyjąć normy uposażenia leśników państwowych za minimum uposażenia leśników prywatnych i

2. Kol. Ihnatowicza, że minimum poborów leśników prywatnych winny opracować i ustalić Oddziały Z. Z. L. dla poszczególnych dzielnic kraju.

Za 1-szym wnioskiem głosowały tylko 2 osoby — wniosek ten upadł, za 2-im 30 osób, wobec czego wniosek drugi został przyjęty, poczem przystąpiono do rozpatrzenia 4-go p. porządku dziennego „Sprawa taktyki".

Na wstępie kol. Nawraty zaznaczył, że na Podolu właściciele lasów nie uznają Związku Z. L. i pod żadnym pozorem nie pozwalają swym pracownikom należeć do tego Związku, a zatem nie widzi możności uregulowania sprawy uposażeń i rozjemstwa drogą porozumienia się dobrowolnego z właścicielami lasów. Pozostaje jedynie droga, ażeby Państwo wydało ustawę na wzór czeskiej lub projektowanej nie-

mieckiej, wprowadzającej zasadę, że las musi być administrowany nie przez forysiów lub eks-lokai, lecz przez fachowych leśników, a wtedy i uposażenie będzie przez Państwo uregulowane. Kol. Ihnatowicz wyjaśnia, że w projekcie nowej ustawy o ochronie lasów były odpowiednie artykuły, wprowadzające obowiązek administrowania i urządzania lasów przez leśników - fachowców, lecz niestety, zanim ustawa ta ujrzała światło dzienne w formie Rozporządzenia Prezydenta z dn. 24.VI.27 r. (D. U. Nr. 57 poz. 504) o zagospodarowaniu lasów, nie stanowiących własności Państwa, artykuły te zostały skreślone przez Ministerstwo Rolnictwa i obecnie nie należy się spodziewać prędkiego załatwienia tak palącej sprawy. Leśnicy w lasach prywatnych w Czechach posiadają do pewnego stopnia uprawnienia leśników państwowych i oni przedewszystkiem są całkowicie odpowiedzialni przed Państwem za prowadzenie gospodarki leśnej, a temsamem Państwo ma ogromnie ułatwioną kontrolę nad gospodarką w lasach prywatnych, bowiem w tych warunkach są wielce utrudnione nadużycia właścicieli.

Kol. Kokurewicz uważa, że w sprawie taktyki są tylko 2 drogi: albo bezpośrednie porozumienie się z Zrzeszeniem Właścicieli Lasów, albo dochodzenie swych praw drogą prawną przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej lub Sejm. Kol. Ihnatowicz jest zdania, że należy iść drogą prawa w imię słusznych praw człowieka pracy do życia, dla którego stoją otworem wszystkie środki, jakiemi rozporządza Związek Zawodowy, natomiast koledzy: Greyner i Rotkiel uważają, że pomimo wszystko w pierwszym rzędzie należy nawiązać bezpośredni kontakt z właścicielami lasów, przyczem należy mniemać, że taksamo, jak w Poznańskiem, uda się unormować sprawę uposażeń i rozjemstw — na drodze bezpośredniego porozumienia.

Kol. Kowalczyk zaznacza, że narazie sprawa taktyki jest nieaktualną, ponieważ najpierw należy opracować tabele minimalnych uposażeń, a następnie dążyć do utworzenia Izby Leśnej na wzór czeski, gdzie Izba Leśna istnieje dawno, dzięki jedynie temu, że wszyscy leśnicy należą do swego Związku, posiadającego należytą powagę i siłę.

W końcu kol. Ihnatowicz zreasumował dyskusję w sprawie taktyki i sformułował niżej umieszczony w n i o s e k, który j e d n o g ł o ś n i e został p r z y j ę t y:

1. Uznać za konieczne i domagać się noweli do Rozporządzenia Prezydenta z dn. 24.VI.27 r. (Dz. U. Nr. 57 p. 504) o zagospodarowaniu lasów, nie stanowiących własności państwa, ażeby lasy prywatne były administrowane i urządzane przez leśników-fachowców, na wzór ustawy Czeskiej.

2. Wystąpić do Zarządu Głównego Z. Z. L. ażeby polecił wszystkim Oddziałom opracować tabele minimalnych uposażeń dla poszczególnych okręgów i kategoryj pracowników leśnych, poczem zwołać Ogólny Zjazd leśników prywatnych i po zaaprobowaniu przezeń tych tabel wystąpić w oznaczonym dniu do

poszczególnych Zrzeszeń Właścicieli Lasów z żądaniem uznania i wprowadzenia w życie słusznych postulatów leśników prywatnych w sprawie warunków pracy i uposażenia. W razie odrzucenia tych postulatów uciec się do wszystkich środków, jakiemi może rozporządzać Z. Z. L., jako organizacja społeczna.

W wolnych wnioskach kol. Rotkiel poruszył sprawę Rady Ochrony Pracy, zaznaczając, że jest w opracowaniu obecnie projekt rozporządzenia Prezydenta o Radzie Ochrony Pracy, która ma być organem opinjodawczym i doradczym, przyczem składać się będzie z 45 członków, przedstawicieli pracowników i pracodawców oraz innych znawców zagadnień, związanych z Ochroną Pracy.

Komunikując powyższe, kol. Rotkiel postawił wniosek, ażeby Główny Zarząd Z. Z. L. postarał się o swego przedstawiciela w tej Radzie. Wniosek ten został jednogłośnie przyjęty.

Wreszcie kol. Breyvogel postawił wniosek, ażeby protokół z przebiegu konferencji leśników prywatnych został ogłoszony w organie Związku, żeby wystosować i ogłosić odezwę do wszystkich leśników prywatnych, aby wstępowali w szeregi Związku Z. L. i przyczyniali się do jego rozwoju, gdyż tylko wtedy Związek będzie mógł należycie bronić słusznych praw swych członków. Wniosek ten został przyjęty.

Wkońcu przewodniczący, dziękując obecnym za liczne przybycie, połączone nieraz z wielkiemi trudnościami i niewygodami oraz za zgromadzenie cennego materjału, dotyczącego sprawy leśników prywatnych, konferencję zamknął.

Przewodniczący: *Stanisław Ihnatowicz.*

Asesorowie: (—) *W. Bieńkowski*, (—) *Zwolanowski.*

Z życia Z. Z. L. w Rzplitej Polskiej.

Stosownie do uchwały Głównego Zarządu z 30 kwietnia r. b. zgłosił Związek przystąpienie do Centralnej Komisji Porozumiewawczej Związków Zawodowych Pracowników Państwowych, dokąd we wrześniu został przyjęty.

W odbytem w dniu 8 b. m. zebraniu C. K. P. brał udział przedstawiciel naszego Związku. Na posiedzeniu tem głównym przedmiotem obrad była sprawa poprawy bytu materjalnego urzędników państwowych. Wyjaśniono, że wszelkie starania w tym przedmiocie są bezowocne, ponieważ Rząd zajęty jest pożyczką zagraniczną i p. wicepremier Bartel, do którego zwróciła się delegacja C. K. P. obiecał zająć się tą sprawą dopiero w listopadzie. Zdając sobie sprawę z potrzeb pracowników państwowych jak i ważności pożyczki zagranicznej C. K. P. postanowiła poczekać z dalszą akcją, lecz przygotować się do niej należycie przez opracowanie

wystąpień prasowych i opracowanie projektu minimum uposażeń, jakich spodziewają się urzędnicy państwowi od Nowego Roku.

*

Z powodu nieuwzględnienia przez Władze szeregu postulatów Związku, wysuniętych na ostatnim Zjeździe Delegatów, kilka Oddziałów zwróciło się do Głównego Zarządu o zwołanie nadzwyczajnego Zjazdu Delegatów, któryby poparł poprzednio uchwalone żądania. Wniosek powyższy rozpatrzony został przez Główny Zarząd w dniu 1-go października, przyczem postanowiono zamiast Zjazdu Delegatów zwołać konferencję przewodniczących Oddziałów, na co chętnie zgodził się kol. przewodniczący Oddziału, od którego wyszła inicjatywa.

Konferencja odbędzie się w poniedziałek 7-go listopada o godzinie 10-tej w lokalu Związku z następującym porządkiem dziennym:

1) sprawa poprawek do ustawy o zagospodarowaniu lasów prywatnych;
2) sprawa rozporządzenia Rady Ministrów o zaszeregowaniu leśniczych;
3) sprawa rozporządzenia wykonawczego co do uposażenia w naturaljach;

Do porządku dziennego zostaną dołączone jeszcze sprawy, o których wstawienie będą prosiły Zarządy Oddziałów przed konferencją, drogą pisemną.

*

Wskutek wystąpienia Prezydjum Gł. Z. w sprawie uchwały Zjazdu Delegatów, dotyczącej wprowadzenia jednolitego umundurowania w administracji l. p., Min. Roln. Departament Leśnictwa zawiadomił, że jest możność pomyślnego załatwienia tej sprawy i zwrócił się z prośbą, aby Związek zajął się opracowaniem wzoru i przedstawił je Ministerstwu; wobec czego Prezydjum prosi Szanownych Kolegów o wypowiadanie się w tej sprawie.

*

Oddział Suwalski Z. Z. L. w R. P. prosi o zanotowanie, że:

1) zastępcą przewodniczącego Zarządu — w miejsce przeniesionego służbowo kol. Michała Zdrojkowskiego — wybrany został kol. inż. Wład. Udziela;

2) udzielono 23 członkom pożyczek na sumę 3.420 zł.

3) wystąpiono do D. L. P. w Siedlcach z prośbą o przyznanie straży leśnej zaliczek zwrotnych na umundurowanie. Prośba ta znalazła przychylne poparcie Dyrekcji;

4) Oddział jest w toku porozumiewania się z Oddziałem Siedleckim w sprawie założenia w najbliższym czasie wspólnych kas: oszczędnościowo-pożyczkowej i zapomogowo-pogrzebowej. Jest nadzieja, że kasy te w krótkim czasie będą uruchomione;

5) Oddział interwenjował w D. L. P. w Siedlcach w sprawie:

a) używania gajowych jako posłańców pocztowych;
b) wykonywanie odbiórek drewna przy wyłącznej pomocy gajowych.

*

Jak się dowiadujemy z protokółu z dnia 30.IX, czynny, jak zwykle, Oddział Radomski opracował wzór statutu spółdzielczej Kasy Pożyczkowej i poleca swym Kołom zakładanie takich kas.

Ostatnio zainicjowano otwarcie kas przy Kole Chełmskim i Lubelskim.

Dotychczas Zarząd Oddziału w miarę posiadania funduszów udziela drobnych pożyczek członkom, jednak sumy na ten cel są niewystarczające w stosunku do potrzeb. To zło usuną w znacznym stopniu powstające Kasy.

Na tym posiedzeniu, na wniosek jednego z Kół, postanowiono zwrócić się do D. L. P. o powiększenie kredytów na remont i konserwację budynków, o umożliwienie dzierżawy gruntów w ilości 50% deputatów rolnych funkcjonarjuszom, obowiązanym do utrzymania koni i o przyznanie umundurowania dla służby leśnej zewnętrznej.

*

Z inicjatywy specjalnie do tego powołanej Komisji do spraw leśników prywatnych przy Zarządzie Oddziału Warszawskiego, została zwołana na dzień 14 sierpnia r. b. konferencja leśników prywatnych, której protokół podajemy na początku dzisiejszego numeru.

*

Zarząd Oddziału Wileńskiego Zw. Zaw. Leśników prosi o powiadomienie o wyjściu „Podręcznika Gajowego" w opracowaniu Marjana Hoppena i Leonarda Chociłowskiego, obejmującego w części specjalnej wiadomości z miernictwa, hodowli, ochrony, użytkowania, łowiectwa i rybactwa, zaś w części ogólnej — z języka polskiego, rachunków, historji, geografji, administracji i nauki o Polsce oraz instrukcję dla gajowych. Cena Podręcznika Gajowego wraz z kosztami przesyłki wynosi: przy zamówieniu i opłaceniu z góry (przekazem):

do 10 egz.	4,— zł. za 1 egz
od 11 do 20	3,75 „ „ „
„ 21 „ 30	3,50 „ „ „
„ 31 i wyżej	3,00 „ „ „

Przy zamówieniu za zaliczeniem pocztowym dolicza się do ceny każdego egzemplarza 50 gr.

Adres: Wilno ul. Wielka 66 Dyr. Las. Państw.

*

KOMUNIKAT.

Odnośnie do notatki, umieszczonej na str. 6 numeru 6 za czerwiec 1927 r. dodatku z „Życia Zawodowego" — obejmującej wyciąg z protokółu zebrania Zarządu Oddz. Radomskiego, odbytego w dniu 24 kwietnia r. b. jakoteż stosownie do uchwały Zarządu Gł. Z. Z. L. w R. P. — powziętej na posiedzeniu w dniu 2 lipca r. b. — wreszcie na podstawie protokółu Zjazdu Delegatów, pomieszczonego w numerze 7 za wrzesień r. b. „Życia Zawodowego" Zarząd Główny stwierdza, że przedstawiony przez Oddz. Radomski przebieg Zjazdu Delegatów nie jest zgodny z istotnym stanem rzeczy.

Zarząd Główny stwierdza dalej, że podobne niegodne z prawdą przedstawienie sprawy — naraża powagę Związku, wywołuje niepotrzebne rozgoryczenie wśród członków — i podrywa zaufanie do najwyższych władz Związku, a wnosząc czynnik zamieszania i niekarności, zasługuje na napiętnowanie przez opinję całego Związku.

Za Zarząd Główny: *Prezydjum.*

KRONIKA.

W ostatnich czasach został wniesiony do Rady Ministrów projekt nowej ustawy łowieckiej, która po ukazaniu wyruguje siedem ustaw, obowiązujących dotychczas na ziemiach polskich, a nieuwzględniających zmian, jakie zaszły w poglądach na użyteczność i szkodliwość poszczególnych rodzajów zwierząt, oraz będących nieprzezwyciężoną zaporą w dążeniu do ochrony zwierząt ginących.

Nowa ustawa, uzgodniona z dezyderatami ogółu myśliwych, oraz z przedstawicielami centralnego związku stowarzyszeń łowieckich ku jego zupełnemu zadowoleniu, przewiduje obwód łowiecki, na którym wolno będzie polować, na 100 ha; zabrania używania sprzętu łowieckiego, skazującego zwierzynę na męczarnie oraz trucizny.

*

Ważna z punktu widzenia zabezpieczenia całości lasu i racjonalnej w nim gospodarki — ustawa o spółkach leśnych została już przez Ministerstwo Rolnictwa opracowana i rozesłana wojewodom do zaopinjowania, poczem zostanie uzgodniona na konferencjach międzyministerjalnych i wpłynie na posiedzenie Rady Ministrów.

*

We wrześniu r. b. odbyły się pod Włocławkiem próby walki z barczatką przy pomocy obsypywania „esturmitem" opadniętych przestrzeni leśnych. Do tego celu użyto specjalnie przystosowanego wielkiego samolotu, który przy spokojnej pogodzie latał na wysokości 30 m. ponad lasem, wysypując z komory tuman pyłu, który zwolna osiadał na igłach, a nawet w dość znacznej ilości spadał na ziemię. „Esturmit", zawierający arsenjan wapnia, niszczy nietylko gąsienice barczatki ale i inne owady.

Dokładne dane o przebiegu próby, jako też o jej wynikach zostaną ogłoszone w r. 1928 w specjalnem dziełku.

*

Mając na uwadze potrzebę zapoznania szerszych sfer społeczeństwa i zagranicy z administracją i przemysłem leśnym w Polsce, Ministerstwo Rolnictwa przystąpiło do przygotowania filmu leśnego. W tym celu, stosownie do nakreślonego planu, zdejmowane są wszystkie ważniejsze momenty życia gospodarczego w lesie, jakoteż wszystko, co może interesować ze względu na swą wartość kulturalną, materjalną czy pamiątkową. Dotychczas sfilmowano: walkę z barczatką pod Włocławkiem, urządzenia przemysłowe i spławowe w Bydgoszczy, ogród zoologiczny w Poznaniu. W toku jest filmowanie lasów na Wołyniu i Pomorzu.

*

W ostatnich dniach września wyszły, ogłoszone jako załącznik do zarządzenia Ministra Rolnictwa „Przepisy w sprawie gatunkowania, pomiaru, oznaczenia wartości drewna i innych płodów leśnych oraz obliczania cen najmu i robót wymiarowych (akordowych) przy wyróbce drewna w lasach państwowych". Przepisy te, jak wynika z nagłówka, zawierają ścisłe definicje wszystkich sortymentów drewna użytkowego, opałowego, odpadków, sposoby obliczenia objętości, układania, kalkulacji cen i t. d.

Ważne znaczenie do obliczania deputatów opałowych będzie miał § 80, który określa objętość poszczególnych sortymentów drewna opałowego.

*

W r. 1929 odbędzie się w Poznaniu Powszechna Wystawa Krajowa, w której Ministerstwo Rolnictwa postanowiło wziąć udział. W tym celu została zawiązana sekcja leśna P. W. K. pod kierunkiem p. p. Studniarskiego, Alkiewicza i Przybylskiego.

*

W numerze 59 Dziennika Ustaw z r. b., (uzupełnione następnie w numerze 74 tegoż Dziennika), ukazało się rozporządzenie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej o zagospodarowaniu lasów, nie stanowiących własności Skarbu Państwa.

*

Z dniem 1-go października r. b. na terenie b. dzielnicy pruskiej wprowadzono w administracji leśnej przepisy kasowe, obowiązujące w pozostałych dzielnicach.

*

Stypendjum rządu francuskiego otrzymał i wysłany został do Nancy z ramienia Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie na studja naukowe p. inż. Jan Hausbrandt. Pomoc materjalną w pomyślnem ukończeniu studjów okazało także Ministerstwo Rolnictwa, udzielając subwencji na odbycie podróży po lasach francuskich.

*

Stały Komitet Międzynarodowego Instytutu Rolniczego w Rzymie zamianował p. Wacława Stankiewicza, Naczelnika Wydziału Urządzania Lasów Państwowych w Ministerstwie Rolnictwa, członkiem Naukowej Komisji Technicznej do spraw Leśnictwa i Hodowli drzew, która wchodzi w skład Międzynarodowej Rady Naukowej Instytutu.

Naukowe Komisje Techniczne mają za zadanie udzielanie porad Międzynarodowemu Instytutowi Rolniczemu i przedstawianie swych zapatrywań co do aktualnych zagadnień naukowych i technicznych.

Najbliższe posiedzenie Naukowej Komisji Technicznej do Spraw Leśnictwa i Hodowli drzew odbędzie się dn. 7 listopada r. b. w Rzymie z następującym porządkiem dziennym:

1. Rozpatrywanie sprawozdań z ankiet o
   a) walce z wiatrami i
   b) walce z ogniem.
2. Standaryzacja pomiarów drzewa i ujednostajnienie metod szacowania lasów.
3. Wnioski przyjęte przez Komitet Stały.

*

KURSA DLA STRAŻY LEŚNEJ W BIAŁOBIEŻY.

Jak corocznie — zjechała i w roku bieżąym szara brać leśna do Białowieży, siedziby Dyrekcji Lasów Państwowych na 6-ciotygodniowe kursa dla Straży leśnej. Z odległych zakątków — z odwiecznej Puszczy Białowieskiej, uroczych borów poleskich, z nad granicy wschodniej, przybyli gajowi 13 czerwca na rozpoczęcie wykładów. Po staropolsku —

w imę Boże — po mszy, odprawionej przez miejscowego proboszcza zaczęto wytężoną pracę, by w stosunkowo krótkim czasie przyswoić sobie obszerny materjał.

Wykłady, prowadzone przez pracowników Dyrekcji, stały na odpowiednim poziomie fachowym. Wykładano hodowlę lasu, użytkowanie, ochronę, miernictwo, łowiectwo, język polski, arytmetykę, administrację — wszystko, rozumie się, w formie dostępnej, uwzględniając poziom umysłowy słuchaczy, z pośród których znaczny procent stanowił element miejscowy. Lekcje odbywały się w godzinach przedpołudniowych. Godziny poobiednie przeznaczone zostały na ćwiczenia praktyczne.

W dniach 25 i 26 lipca odbyły się egzamina pod przewodnictwem kierownika kursów Inspektora Biehlera i w obecności Dyrektora Lasów, Zaniewskiego.

Wyniki egzaminów były następujące: na 44 uczestników kursów otrzymało ocenę bardzo dobrą — 8, dobrą — 18, dostateczną — 17, niedostateczną — 1. Przemówienie p. Dyrektora Zaniewskiego zakończyło kursa, słuchacze rozjechali się do swych warsztatów pracy, a wśród prelegentów pozostała ta miła świadomość, że rzucili w te proste, lecz głębsze nieraz dusze ziarno, z którego powstać winien ładny plon — z pożytkiem dla lasów i naszych „kursów" wschodnich, gdzie każdy, najniższy nawet funkcjonarjusz państwowy spełnia odpowiedzialną rolę obywatelską, będąc pionerem i jedynym często przedstawicielem Państwa wśród licznych osiedli kresowych.

A. Kucharski.

Zmarli.

Ś. p. Stanisław Wisłouch.

Dnia 10 lipca r. b. zmarł w Warszawie Docent Uniwersytetu Warszawskiego Stanisław Wisłouch.

Był to leśnik z wykształcenia, który jednak całą swą pracę późniejszą poświęcił badaniom naukowym w dziedzinie biologji niższych organizmów roślinnych. Urodzony dnia 11/24 stycznia 1875 r. w majątku Sudków, ziemi Mińskiej, powiatu Rzeczyckiego z ojca Michała i matki Zofji z Przedpełskich, dzieciństwo swoje spędził na wschodzie Rosji, gdzie w roku 1893 ukończył szkołę realną w Ekaterinburgu na Uralu.

W roku 1894 wstąpił do Instytutu Leśnego w Petersburgu i w roku 1898 ukończył tenże ze stopniem Uczonego Leśnika I stopnia (Uczenyj Liesawoj I razriada).

Po ukończeniu Instytutu dwa lata do 31.XII 1900 roku pracował przy urządzeniu lasów prywatnych. Od dnia 1 stycznia 1901 r. do dnia 31 października 1906 r. pracował w Ministerstwie Skarbu, jako urzędnik Monopolu Spirytusowego.

Od dnia 1 listopada 1906 r. wstąpił na właściwą swą drogę i pracował jako asystent Stacji oceny nasion w Ogrodzie Botanicznym w Petersburgu, pozostając na stanowisku tym do 30.IX 1908 r.

Od dnia 26 stycznia pracuje jako Starszy Asystent Leśnego Instytutu Medycznego przy katedrze botaniki. Na stanowisku tem pozostawał do 1.X 1918 r.

W październiku 1918 r. zostaje obrany Profesorem Petersburskiego Instytutu Agronomicznego, w którym obejmuje Katedrę Botaniki i Hydrobiologji. W instytucie tym pozostaje do chwili wyjazdu do Polski i od 1 lutego 1923 r. do 31 stycznia 1924 r. pracuje jako kierownik Wydziału Hydrobiologicznego w Państwowym Instytucie Hygieny w Warszawie.

Od 1 lutego 1924 r. do dnia śmierci pracuje jako adjunkt i następnie jako Docent Uniwersytetu Warszawskiego.

ś. p. Władysław Klimecki,

leśniczy lasów Państwowych w Sobiborze, Nadleśnictwa Sobibór, zmarł w Bogu po długich cierpieniach dn. 6 maja 1921 r., przeżywszy lat 59.

W zmarłym las polski stracił sumiennego i dzielnego leśnika, Związek Leśników przykładnego człowieka.

Niechaj mu ziemia Polska, którą ukochał lekką będzie, a las polski szumi Mu pieśń wiecznego spoczynku.

PODZIĘKOWANIE.

W imieniu małoletnich sierot, po ś. p. Emilu Boneckim, leśniczym państw. (Zofji, Jana i Heleny) poczuwamy się do miłego obowiązku, złożenia Szan. Zarządowi Związku Zawod. Leśników z głębi serca płynącego podziękowania i staropolskie: „Bóg zapłać" za okazywanie serca, stałych dowodów pamięci i troski o te sieroty.

Niech Bóg Wszechmocny Wnym Panom wynagrodzi tysiąckrotnie, każdą myśl i każdą ofiarę dla tych dzieci!

Zasiłki bowiem W-nych Panów są dla nich ogromnem dobrodziejstwem — bo pensje, dzieci mają strasznie maleńką, (14 punktów) w żadnym stosunku nie pozostającą do obecnej drożyzny i kosztów utrzymania, które, rzecz naturalna z wiekiem dziecka i kształceniem wzrastają.

Dzieci są dość zdrowe, bo stale wysyłamy je podczas wakacyj do miejsc kąpielowych, w tym roku były w Rymanowie (dawniej w Rabce).

Uczą się również dość dobrze, a mianowicie: Zosia idzie teraz do II-ej kl. gimn., Jaś do I kl. gimnazjalnej, Zuzia do III-ej kl. pospolitej.

Przy najbliższej sposobności gdy dzieci zjadą się razem, damy ich fotografować i prześlemy do Szan. Zarządu Z. Z. Leśn. w Warszawie.

Polecając nadal łaskawej pamięci W. Panów te sieroty, składamy jeszcze raz serdeczne podziękowanie, łączymy wyrazy prawdziwego poważania dla Szan. Zarządu Z. Z. L i wszystkich ofiarodawców.

Kreśląc się

Helena Wilczyńska opiek. Helusi
Marja Biczowa „ Jasia
Aniela Optołowicz „ Zosi

Przypisek Redakcji. Podziękowanie niniejsze składają opiekunowie sierot za przekazane w początku r. b. 500 zł. Obecnie ku uczczeniu pamięci ś. p. Wincentego Olszowskiego i ś. p. inż. Stanisława Wisłoucha koledzy złożyli na ten cel Zł. 234, które w ostatnich dniach przekazano prawnemu opiekunowi dzieci.

Do Kolegów Leśników.

Główny Zarząd Związku Zawodowego Leśników w R. P. przystąpił do zbierania materjałów w celu wydania wykazu leśników z całego terenu Rzeczypospolitej. Wobec tego prosi P. P. Leśników o nadsyłanie swych dokładnych adresów (imię, nazwisko, stanowisko, miejsce zamieszkania i poczta) do Głównego Zarządu, Warszawa, Nowy Świat 36, mieszk. 4.

Wydawca: Związek Zawodowy Leśników w Rzeczypospolitej Polskiej w osobie prezesa **Adama Schwarza.**

Zakłady Graficzne „NASZA DRUKARNIA", Warszawa, ul. Sienna 15.